

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

ΟΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΕΙΚΟΝΙΚΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Ο ελληνικός λαός ζει σε ένα παράλληλο σύμπαν

Από ενδιαφέρον και καθήκον παρακολουθώ σε καθημερινή βάση την πολιτική επικαιρότητα στην Αυστραλία εκ τού εγγύς και στην Ελλάδα εκ τού μακρόθεν, επειδή όπως έχω γράψει πολλές φορές «αντικειμενική» δεν είναι μια εφημερίδα που κάθεται στο φράχτη για να μην ενοχλήσει κανέναν, αλλά η εφημερίδα με άποψη γιατί δεν ψήνεις ομελέτα χωρίς να σπάσεις αυγά. Οπωσδήποτε αντικειμενική -φυσικά- είναι και η εφημερίδα σαν τον «Κόσμο» που δημοσιεύει διαφορετικές απόψεις. Παρακολουθώ, λοιπόν, την επικαιρότητα στην Ελλάδα και εκείνο που σημειώνω δεν είναι τόσο τα λάθη του πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη στην αρχή της θητείας του, επειδή έχει το χρόνο να τα διορθώσει. Μήπως δεν έκανε λάθη ο Αλέξης Τσίπρας στην αρχή της θητείας του όταν υποσχόταν ότι θα σκίσει τα Μνημόνια, ή μήπως δεν διόρισε αυτός τον αδελφό του και έναν εξάδελφο; Εκείνο που θα πρέπει να ανησυχεί τον κάθε έλληνα πατριώτη, είναι η συμπεριφορά των δικαστών, της αστυνομίας και των κατευθυνόμενων ΜΜΕ. Θα έλεγα, μάλιστα, ότι

σήμερα ο έλληνας πολίτης ζει σε ένα παράλληλο σύμπαν εκτός πραγματικότητας όπου δεν υπάρχει πόνος, ούτε λύπη, ούτε στεναγμός, επειδή η κυβέρνηση του παρουσιάζει μια κοινωνία αγγελικά φτιαγμένη με τις υποσχέσεις που μοίραζε σαν αντίδωρο προεκλογικά ο Κυριάκος Μητσοτάκης. Δυστυχώς, όμως, ζει και στο σύμπαν της σκληρής πραγματικότητας, όπου οι διορισμένοι δικαστές αποφυλακίζουν παιδεραστές, φονιάδες, κλέφτες δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ από το δημόσιο και επιχειρήσεις, ή αθώνουν λαμόγια με διασυνδέσεις στην πολιτική. Εξάλλου καθυστερούν μήνες και χρόνια να βγάλουν αποφάσεις για εγκλήματα που τελικά παραγράφονται. Ένα σύμπαν όπου αστυνομικοί κτυπούν αλύπητα διαδηλωτές και ξεγυμνώνουν αγόρια και κορίτσια για να τα εξευτελίσουν. Ξέρω πως θα πείτε ότι οι άνθρωποι κάνουν τη δουλειά τους για να επιβάλουν την τάξη, αλλά αν δεν είναι στο χαρακτήρα σου να βασανίζεις ανθρώπους, δεν το κάνεις ακόμη και αν σου δώσει εντολή ο Βορίδης. Ούτε είναι ελαφρυντικό το επιχείρημα πως και στην πολιτισμένη Ευρώπη συμπεριφέρονται απο-

λίτιστα οι αστυνομικοί της. Δεν λέω ότι όλοι οι διαδηλωτές είναι αγγελοῦδια, όμως η αστυνομία θα πρέπει να συλλαμβάνει τους σατανάδες που συμμετέχουν στις διαμαρτυρίες για να καταστρέψουν και να τους τιμωρούν οι δικαστές. Αλλωστε, ο πολιτισμός μιας χώρας διακρίνεται από τον τρόπο που το κράτος συμπεριφέρεται στους πολίτες του, ακόμη και όταν διαμαρτύρονται σύμφωνα με το Σύνταγμα. Στην Αυστραλία, οι παιδεραστές δεν απαλλάσσονται όποιο αξίωμα και αν κατέχουν, ακόμη και Αρχιεπίσκοποι. Ούτε αθώνονται πολιτικοί που παρανομούν. Εδώ ο νόμος ισχύει για όλους και για όλες τις κοινωνικές τάξεις, όπως τον παιδεραστή πρώην υπουργό Μίλτο Ορκόπουλο, που αποφυλακίστηκε πρόσφατα ύστερα από 11 χρόνια φιλοξενούμενος στις φυλακές. Ενώ στην Ελλάδα «καθάρισε» λόγω... παραγραφής(!) του αδικήματος της ασέλγειας κατά ανηλικού κατά συρροή και κατ' εξακολούθηση από το Εφετείο ο στενός σύμβουλος του πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη, Νίκος Γεωργιάδης. Στην Αυστραλία φυλακίστηκε ο δι-άσημος μεγαλοεπιχειρηματίας Άλαν

Μποντι, ενώ στην Ελλάδα το Πενταμελές Εφετείο Κακουργημάτων ανέστειλε την πρωτόδικη ποινή των 21 ετών που ο επιχειρηματίας Άρης Φλώρος εξέτιε για την υπόθεση υπεξαίρεσης εκατομμυρίων ευρώ από τις εταιρείες ENERGA-HELLAS POWER.

Οι δικαστές, παρά την αντίθετη πρόταση του εισαγγελέα, αποφάσισαν με τη δικαιολογία αναπηρίας την αποφυλάκιση του επιχειρηματία με περιοριστικούς όρους. Αν, όμως, υπήρχε πραγματική αναπηρία, γιατί είχε αντίθετη γνώμη ο εισαγγελέας που γνωρίζει το νόμο; Αλλά να υπενθυμίσω ότι ο Φλώρος έχει φίλο τον Γρηγόρη Δημητριάδη, ανιψιό του πρωθυπουργού κ. Μητσοτάκη και διευθυντή του πολιτικού γραφείου του.

Όμως, ούτε ο Αλέξης Τσίπρας είναι άμοιρος ευθυνών στο θέμα της διαφθοράς στην ελληνική Δικαιοσύνη, γιατί όχι μόνο απέφυγε να συγκρουστεί, αλλά ούτε και να αποκαλύψει τις αθλιότητες στις αποφάσεις και ενέργειές της. Ούτε κατήγγειλε τις αδικαιολόγητες καθυστερήσεις στις αποφάσεις τους.

Λόγω ανομβρίας διαλύεται η αγροτική κοινωνία

Πριν μερικές εκδόσεις γράψαμε για την ουσιαστική εγκατάλειψη των αγροτών στις καταστροφικές συνέπειες της ανομβρίας από μια ομοσπονδιακή κυβέρνηση αφοσιωμένη στο στόχο της να παρουσιάσει πλεονασματικό Προϋπολογισμό και σε ένα πρόγραμμα υποδομών με κόστος \$100 δις τα επόμενα δέκα χρόνια.

Οι αγρότες δεν διαβάζουν τον «Κόσμο» όμως την επομένη έκαναν μαζική διαμαρτυρία εναντίον της κυβέρνησης έξω από το Κοινοβούλιο, ενώ στην πόλη Γκλεν Ινες στη ΝΝΟ μια φιλανθρωπική οργάνωση μετέφερε εκατομμύρια λίτρα νερό επειδή δεν υπήρχε ούτε σταγόνα για τους αγρότες και τις επιχειρήσεις.

Παράγοντες της πόλης είπαν ότι η κοινωνία τους διαλύεται επειδή οι επιχειρήσεις κλείνουν γιατί οι αγρότες δεν έχουν χρήματα να ξοδέψουν: «Αυτοί που εγκαταλείπουν τις πόλεις στην επαρχία δεν πρόκειται να επιστρέψουν και διαλύεται η αγροτική κοινωνία».

Επαναλαμβάνω, ότι αυτή η κυβέρνηση θέτει σε κίν-

δυνο την αγροτική οικονομία, αλλά πού είναι η αντιπολίτευση; Ο Άνθωνι Αλμπανίζ στη Βουλή και η Πένι Γουόνγκ στη Γερουσία θα πρέπει κάθε ημέρα να απαιτούν από τον κ. Μόρρισον ν' αλλάξει συμπεριφορά και να πάρει μέτρα με όποιο κόστος, για να φέρει νερό όπου το χρειάζονται οι αγρότες και οι κοινωνίες τους. Γιατί δεν είναι μόνο η απειλή χρεοκοπίας των αγροτών και των αγροτικών επιχειρήσεων που οφείλει να αποτρέψει μια συντηρητική κυβέρνηση, αλλά και το ψυχολογικό κόστος των αγροτικών οικογενειών που δεν έχουν νερό για τα σπαρτά τους και για τα διψασμένα ζώα τους που υποφέρουν.

Ανάγωγα

Εγγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Τρεις κι εξήντα παίρνετε και τον κόσμο δέρνετε ...και γδύνετε». Το κλασικό σύνθημα επικαιροποιημένο. Δεν πρέπει να έχουμε παράπονο. Η επιτελική κυβέρνηση των αρίστων που εφαρμόζει με θρησκευτική ευλάβεια το δόγμα «νόμος και τάξη» φροντίζει με τις πρακτικές της να ακονίζει τη σκέψη μας και να εμπλουτίζει τη φαντασία μας.

Καλό!

Έχουμε κι εμείς οι πεζοί πολύ θράσος, θέλει ο άλλος ν' ανέβει πεζοδρόμιο με το μηχανάκι να περαστεί κι αντί να σκαφαλώσουμε σε καμιά νερατζιά ή να τον αφήσουμε να μας πατήσει, συνεχίζουμε να περπατάμε κανονικά

Ακόμα ένα

Ένας τύπος κοιμάται στο σαλόνι του σπιτιού του και κάποια στιγμή ακούει την πόρτα να χτυπάει.

Σηκώνεται εκνευρισμένος που τον ξύπνησαν, ανοίγει, κοιτάζει τριγύρω αλλά δεν βλέπει κανέναν.

Κοιτάζει κάτω και βλέπει ένα σαλιγκάρι στο χαλάκι της εισόδου. Το πιάνει με νεύρα και το πετάει με φόρα μακριά.

Μετά από πέντε μήνες χτυπάει η πόρτα και ανοίγοντας, βλέπει ξανά το ίδιο σαλιγκάρι που του λείει με παράπονο:

«Μα καλά τι σε έπιασε τώρα και μου φέρεσαι έτσι;»